KORRESPONDENT
HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY

Korrespondent Handlowy, Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi dwa razy na tydzień przy Gazecie Warszawskiéj.

Dnia 4 Lutego — N^ro 10. — Roku 1843.

DYREKCJA JENERALNA TOWARZYSTWA WYSCIGOW KONNYCH i WYSTAWY ZWIERZĄT GOSPODARSKICH.

W myśl artykułu 28 Ustawy, zdając sprawę z czynności swych, w drugim roku istnienia instytucji Wyścigów konnych i Wystawy Zwierząt Gospodarskich. ma sobie za obowiązek podać do wiadomości Stowarzyszonych szczegółowy rys tego wszystkiego, co się działań Dyrekcji w upłynionym roku dotyczeć może.

Po ogłoszeniu pierwszego sprawozdania w r. 1841, zajęła się Dyrekcja Jeneralna ściągnięciem należytości od Członków Towarzystwa bądź uiszczonéj i w Kassach Powiatowych deponowanéj, bądź jeszcze zalegającéj. Jakoż wezwani zostali natychmiast wszyscy Naczelnicy Powiatowi o przelanie do Kassy Towarzystwa Wyścigów, wszelkich wpływów Towarzystwa własnych. Następnie pragnąc na rok bieżący zyskać jak największą liczbę podpisów na Członków Towarzystwa, rozesłane zostały xięgi zapisowe do wszystkich Naczelników Powiatowych, którym przedmiot ten najusilniejszéj troskliwości ich był poruczony.

Rozporządzenia takowe nie chybiły celu, załączony przy niniejszém sprawozdaniu Wykaz stanu funduszów Towarzystwa, jawnym jest tego dowodem.

Z początkiem roku bieżącego wprowadzając w wykonanie artykuł 21 Ustawy, Dyrekcja Jeneralna zgromadzonemu w dniu 15 Lutego Komitetowi Towarzystwa przedłożyła do rozpoznania obrachunek roczny wpływów z r. 1841, projekt do Etatu na rok bieżący i projekt programu Wystawy Zwierząt i Wyścigów konnych, z domieszczeniem w nim funduszu na kupno zwierząt celujących dla wylosowania ich, w myśl przepisów ustawy między Członków Towarzystwa, do czego zasoby Stowarzyszenia z r. zeszłego pozostałe i spodziewane wpływy na rok 1842 wolne otwierały pole. Po rozpoznaniu przez Komitet tak etatu jako też programu, w którym w skutek uwag jego dodatkowe wyjaśnienia lub zastrzeżenia zostały poczynione i po wyjednaniu następnie za pośrednictwem Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych tak funduszu na nagrodę rządową jako też niektórych zmian w Ustawie zasadniczéj przez Komitet Towarzystwa zaproponowanych, a które poniżéj szczegółowo są przywiedzione. Dyrekcja zarządziła natychmiast druk programów i takowe niezwłocznie Naczelnikom Powiatowym dla upowszechnienia onych między Obywatelami, rozesłała.

W roku bieżącym Wystawa Zwierząt poprzedziła gonitwy, a tak pierwsza jak drugie z widoków gospodarskich odbyły się jednocześnie z jarmarkiem na wełnę. Co po sobie miało tę korzyść, że Obywatele na targ wełniany przybyli, dwa przedsięwzięcia jednocześnie załatwiwszy, niebawnie powrócić mogli do załatwienia przypadających w tym czasie, najważniejszych czynności gospodarskich.

W myśl Artykułu 24 Ustawy z 1 dniem Czerwca przesłany został Komitetowi Towarzystwa Rachunek wpływów i wydatków za rok 1841, z wszelkiemi na poczynione wypłaty dowodami. Który to rachunek Komitet uznawszy jako korzystny i należycie usprawiedliwiony, przyjął i pokwitował.

I.

WYSTAWA ZWIERZĄT GOSPODARSKICH.

Dnia 2 (14) Czerwca.

Na wystawę zwierząt podług ogłoszonego programu, mogły być przyprowadzone ogiery i klacze, buhaje i krowy, tryki i owce w kraju wychowane, oraz bydło karmne jako to: woły krowy i cielęta, skopy, wieprze i maciory.

Jakkolwiek trudno nieprzyznać, iż równie przeszła jak i tegoroczna wystawa nie były liczne, zwłaszcza co do bydła rogatego, z tém wszystkiém z kilkunastu sztuk na wystawie okazanych, można już było wnioskować, iż Obywatele Królestwa coraz czynniéj zaczynają się zajmować około téj gałęzi gospodarstwa, i że zachęta jaką w nowo zawiązanéj instytucji ziemianie znajdują, coraz korzystniéj wpływać będzie na jéj rozwinięcie.

Przedstawione konie na tegoroczném wystawie były następujące:

a) W. Franciszek Kochanowski, właściciel dóbr Mianowa w Gubernji Płockiéj, Powiecie Ostrołęckim, przysłał dwa ogiery i jedną klacz, jako to:

1) Bristoll, ogier ciemno-kasztanowaty, lat 4ry, z wązką strzałką na czole, obie przednie nogi ze środka nad kopytem białe, wzrostu 2 arszyny 4 1/2 werszki, zrodzony z ogiera czystéj krwi angielskiéj Ludlow i z klaczy czystéj krwi Cejlan po ogierze angielskim Achmet.

2) Ajax, ogier ciemno-gniady, lat 7; zrodzony z ogiera angielskiego Sorcer i z klaczy po ogierze arabskim Alabadzak, wzrost 2 arszyny 3 werszki.

3) Zilia, klacz kasztanowata, z małą gwiazdką na środku czoła, zrodzona z ogiera angielskiego Sorcer i z klaczy po ogierze arabskim Alabadzak, wzrost 2 arszyny 3 werszki.

b) Hr. Stanisław Małachowski, właściciel dóbr Końskie w Gubernji Sandomierskiéj, Powiecie Opoczyńskim, przysłał na wystawę dwa ogiery następujących rodowodów:

1) York, ogier gniady, noga tylna prawa po pęcinę biała, lat 10, wzrostu 2 arszyny 5 werszków, zrodzony z klaczy Lisa, rassy lekkiéj Meklemburgskiéj i z ogiera angielskiego Alton, ze stada rządowego.

2) Nelson, gniady, lat 6, wzrostu 2 arszyny 5 werszków z strzałką na czole. Noga tylna lewa blisko kolana biała, zrodzony z klaczy Betsi rassy lekkiéj Meklemburgskiéj i ogiera York wyżéj opisanego.

c) W. Walery Pągowzki, właściciel realności Ziemskiéj Karczewszczyzna pod miastem Czerskiem, przedstawił ogiera gniadego nazwiskiem Danton, bez żadnéj odmiany, lat 4 1/2, po klaczy krajowego pochodzenia i po ogierze angielskim ze stada rządowego Danton.

d) W. Roch Skiwski, właściciel dóbr Tybory Trzcianka, w Gubernji Augustowskiéj, Powiecie Łomżyńskim, nadesłał na popis ogiera maści kasztanowatéj nazwiskiem Herod, wzrostu arszynów 2 werszków 6, zrodzonego z klaczy krajowéj i z ogiera angielskiego Herod, ze stada rządowego.

e) W. Ignacy Pstrokoński, właściciel dóbr Rossoczyce w Gubernji Kaliskiéj, przyprowadził ogiera kasztonowatego, elegant, maści kasztanowatéj z wielką odmianą na czole, wieku lat 7, niewiadomego pochodzenia, gdyż właściciel rodowodu ko ia niezłożył.

f) P. Ernest Boechmer, rządca dóbr Bieniewice, w Powiecie Warszawskim, wystąpił na popis z klaczą gniadą, lat 3, zrodzoną z klaczy pochodzenia krajowego i z ogiera angielskiego z Stadniny królewsko-pruskiéj.

g) W. Antoni Rojewski, właściciel dóbr Osmolice, w Gubernji Podlaskiéj, podał ogiera kasztanowatego, lat 5, nazwiskiem Gucio, zrodzonego z klaczy gniadéj pochodzenia krajowego i z ogiera Selim po arabskim Alabadzak.

W ogólności przeto na wystawie roku bieżącego odznaczyły się konie W. Kochanowskiego, właściciela dóbr Mianowa, których wysoko poprawna rassa stała się dowodem starannego utrzymywania stadniny.

Do ocenienia zalet i przymiotów powyższych koni, oraz do przyznania posiadaczom ich wskazanych programatem nagród, w myśl Ustawy, zaproszeni zostali prócz osób z Urzędu do obowiązku Sędziów powołanych, następujący Członkowie Towarzystwa,

Członek Rady Administracyjnéj, Rzeczywisty Tajny Radca, Senator, Prezes Heroldji Hrabia Alexander Walewski.

Baron Gustaw Kendell, właściciel dóbr Giełgudyszek w Powiecie Marjampolskim.

Hrabia Józef Leduchowski, właściciel dóbr Konarzewszczyzny, w Gubernji Podlaskiéj.

Paweł Cieszkowski, właściciel dóbr Mingosy, w Gubernji Mazowieckiéj.

Nadto, w charakterze znawców, użyci byli przy wystawie koni: Eberhard Weterynarz razem Podinspektor Stada Rządowego i Ahrens Weterynarz wolno-praktykujący.

Zgromadzeni na wystawę Sędziowie, po należytém rozpoznaniu przymiotów i pochodzenia koni na popis nadeszłych, jednozgodnie ze zdaniem przybranych znawców pryznali nagrody jak następuje:

1) Nagrodę rs. 100 czyli zł. 666 gr. 20 wyznaczoną za najpiękniejszego ogiera krwi czystéj, uzyskał W. Fr. Kochanowski za ogiera Bristol.

2) Nagrodę rs. 60 czyli zł. 400 oznaczoną programatem za najpiękniejszego ogiera rodu poprawnego, otrzymał także W. Kochanowski za ogiera Ajax.

3) Nagrodę rs. 70 czyli zł. 466 gr. 20 przeznaczoną za najpiękniejszą klacz krwi czystéj, uzyskał tenże W. Kochanowski za klacz Zilia.

4) Nagrodę rs. 30 czyli zł. 200 za klacz poprawną, przyznano p. Ernestowi Boechmer, za klacz gniadą 3ch letnią powyżéj opisaną.

Cztery powyższe premia JO. Xiążę Namiestnik Królestwa nagrodzonym Sam wręczyć raczył.

Co do innych zwierząt gospodarskich, przyprowadzono jak następuje:

a) W. Henryk Bonnet, posiadacz części na Mokotowie buhaja, lat 3, nazwiskiem Coco, maści ciemno-wiśniowéj bez żadnéj odmiany po ojcu i matce z rassy czystéj Tyrolskiéj.

b) W. Stanisław Rudnicki, właściciel dóbr Nowego-Dworu i Staréj Rawy, w Gubernji Mazowieckiéj, Powiecie Rawskim, dwóch buhai;

1) Buhaja maści czerwono-płowéj, lat 7, wzrostu łokci 1 cali 20.

2) Buhaja pstrokatego, lat 4, rassy nizinnéj, wzrostu łokci 2 cali 15, długości łokci 4 cali 2.

c) W. Fryderyk Zakrzewski, właściciel dóbr Celejowa w Gubernji Podlaskiéj, Powiecie Łukowskim, krowę czerwono płową, wieku lat 9.

d) W. Józef Glinka, właściciel dóbr Szczawina, w Gubernji Płockiéj, Powiecie Ostrołęckim, nadesłał na wystawę tryków trzyletnich dwa, oznaczonych numerami 25 i 279 na lewym rogu, oraz maciorek sztuk 4, oznaczonych na prawém uchu liczbami 5, 62. 319 i 343, czystéj rassy saskiéj utrzymywanéj w Rothschoenberg.

e) W. Ludwik Górski, z Woli Pękoszewskiéj, w Gubernji Mazowieckiéj, Powiecie Rawskim, dwóch baranów z czystéj rassy saskiéj, jednego dwulatka oznaczonego liczbą 42, z matki Superelekty i z tryka Elekty z owczarni Rothschoenbergskié; drugiego rocznioka N. 64, z matki Prymy po tryku Elekcie z Mergin.

f) W. Ludwik Halpert, właściciel dóbr Passy, w Gubernji Mazowieckiéj Powiecie Warszawskim, nadesłał na wystawę tryków z roku 1839 sztuk dwie, oznaczonych numerami 7 i 22; z roku 1841 sztuk trzy N. 68, 77 i 82; owiec z roku 1839 sztuk trzy N. 38, 151 i 153; z r. 1840 sztuk trzy, oznaczonych liczbą 69, 131 i 220.

g) Hrabia Stanisław Alexandrowicz, właściciel dóbr Konstantynowa, w Gubernji Podlaskiéj, Powiecie Bialskim, okazał na wystawie tryków sztuk cztery, rassy saskiéj, oznaczonych na rogu numerami 26, 28, 40, 63 i tyleż sztuk macior, po trykach z owczarni Rothscheonbergskiéj, cechowanych na lewém uchu numerami 1, 57, 53 i 62.

h) Hrabia Wiktor Ossoliński, właściciel dóbr Dzierżby, w Gubernji Podlaskiéj Powiecie Siedleckim, nadesłał dwa tryki: Roderig lat pięć i Almanzor lat cztery, oraz dwie maciorki Elwira i Inez, wszystkie z rassy czystéj hiszpańskiéj Negretti, sprowadzonéj z Rambouillet.

Z zwierząt opasowych okazano tylko na wystawie 2 skopy z dóbr Hrabi Wiktora Ossolińskiego i dwie sztuki trzody chlewnéj rassy Hollenderskiéj, przedstawione przez p. Franciszka Kurkowskiego z Wawra.

Na Sędziów do ocenienia zalet powyższych zwierząt gospodarskich, prócz Dyrektora Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa, który z urzędu w czynności téj obowiązany jest uczestniczyć, wezwani jeszcze byli następujący Członkowie Towarzystwa:

1) Gubernator Cywilny Gubernji Mazowieckiéj Łaszczyński, właściciel dóbr Bizny, w Powiecie Warszawskim.
2) Edward Szydłowski, właściciel dóbr Kupiętyna, w Gubernji Podlaskiéj, Członek Komitetu.
3) Joachim Hempel, właściciel dóbr Turchowicze, w Gubernji Podlaskiéj.
4) Franciszek Kochanowski, właściciel dóbr Mianowa w Gubernji Płockiéj.

Prócz powyższych osób zaproszony także został w charakterze znawcy, szczególniéj do ocenienia przymiotów owiec na popis przyprowadzonych:

Edward Friedrichs, właściciel znakomitego zakładu fabrycznego w Gubernji Mazowieckiéj.

Po szczegółowém rozpoznaniu przymiotów zwierząt powyżéj wyliczonych, zgromadzeni Sędziowie i znawcy, przyznali posiadaczom onych następujące nagrody:

W. Stanisławowi Rudnickiemu, rs. 75 czyli zł. 500 za buhaja maści czerwono-płowéj.

W. Józefowi Glince, rs. 90 czyli zł. 600 za tryka oznaczonego N. 279, którego wełna jedno-zgodnie została uznana za najcieńszą i najbardziéj wyrównaną.

W. Ludwikowi Górskiemu, rs. 60 czyli zł. 400 za tryka N. 49, który co do przymiotów runa najwięcéj do poprzedniego był zbliżony.

Hrabi Stanisławowi Alexandrowiczowi, rs. 45 czyli zł. 300 za owcę oznaczoną N. 28.

P. Franciszkowi Kurkowskiemu, rs. 20 czyli zł. 133 gr. 10 za maciorę chlewną trzyletnią rassy hollenderskiéj.

Jakkolwiek mała liczba zwierząt uzyskała nagrody programatem wskazane, z tém wszystkiém i innym sztukom na wystawę przyprowadzonym, słusznych ze wszech miar pochwał odmówić nie można. Krowa W. Zakrzewskiego z Celejowa, odznaczyła się niepospolitym wzrostém nieposiadając jednak przymiotów przepisanych Ustawą do pozyskania nagrody, takowéj nieotrzymała.

Dwa skopy z dóbr JW. Hrabi Ossolińskiego, odznaczyły się znakomitą wielkością i nie złém dopaszeniem.

II.

WYŚCIGI KONNE.

Na uroczystość Wyścigów konnych, podane były konie następujących rodowodów:

1) Wallas ogier gniady, lat 4, zrodzony z ogiera angielskiego czystéj krwi Wallas i z klaczy angielskiéj Miswolff; własność JO. Xięcia Namiestnika.
2) Box-Keeper, ogier skarogniady, lat 8, urodzony w Anglji po ogierze i klaczy czystéj krwi angielskiéj, sprowadzony do kraju 1838 roku; własność JO. X. Namiestnika.
3) Julina, klacz kara, lat 5, po ogierze angielskim czystéj krwi Ludlow, od klaczy także angielskiéj czystéj krwi Peterborough; własność JO. Xcia Namiestnika.
4) Industry, klacz kasztanowata z gwiazdką, obie tylne pęciny białe, lat 3, zrodzona z ogiera angielskiego Master-Christofer i z klaczy w kraju wychowanéj Zenobji, po ogierze angielskim Serapall.
5) Juljus, ogier kasztanowaty czystéj krwi, lat 4, zrodzony w Meklemburgu z ogiera angielskiego Young Reveller i z klaczy Woful-Mare.
6) Juniper, ogier siwo-jabłkowity, lat 3, zrodzony z ogiera angielskiego Master-Christofer i z klaczy Thurneldy, pochodzącéj z ogiera Yong-Serapall i z matki Gorgone. Trzy powyższe konie były własnością Barona Gustawa Keudell.
7) Kaetchen, klacz maści karéj, lat 7, po ogierze czystéj krwi Lamel, klaczy Lady Boling-brok, zrodzonéj z ogiera czystéj krwi Feildener, z matki Amila; własność Hr. Xawerego Branickiego.
8) Szanfary, ogier kasztanowaty, łysy, lat 7, po ogierze angielskim czystéj krwi Machmut, i po klaczy krajowego pochodzenia Fontanna; własność Hr. Alexandra Branickiego.
9) Nawarino, ogier siwy, lat 5, zrodzony z ogiera arabskiego Wernet i matki takiegoż pochodzenia Kadi; własność Hrabi Władysława Branickiego wielkiego Podczaszego.
10) Lady Stanhope, klacz kasztanowata, lat 7, po ogierze arabskim Alabadzak i klaczy Georama, zpłodzonéj z klaczy Superba po ogierze angielskim Achmet do W. Władysława Wężyka, właściciela dóbr Chotycz należąca.
11) Frenella, klacz kasztanowata, lat 6, zrodzona z klaczy stada rządowego Zenaira i z ogiera celnego Roland po angielskim Achmet; własność JW. Stanisława Kosseckiego.
12) Volante klacz siwa, czystéj krwi angielskiéj pochodząca ze stada Xięcia Orleanu w Mendon, zrodzona z matki Geane i ogiera Rowlston; należąca do W. Konstantego Łęczyńskiego, właściciela dóbr Walewic.
13) Rufus, wałach szpakowaty, lat 5, zrodzony z klaczy ukraińskiéj, po ogierze angielskim czystéj krwi Tomdżon; własność tegoż Łęczyńskiego.

14) Quadroon, klacz skaro-gniada, lat 6, urodzona w Anglji z klaczy Whisker-Mare po ogierze Mullatto, należaca do W. Bronisława Dąbrowskiego na Winnéj Górze.

15) Alaora, klacz gniada, lat 6, po ogierze angielskim Ludlow i po klaczy Fiima po Alabadzalu, ze stada rządowego.

16) Armida, klacz skarogniada, lat 5, po ogierze angielskim Sorcer i po klaczy Hygflager, ze stada rządowego.

17) Nadto na gonitwy dla koni włościańskich programatém oznaczone, trzéj włościanie: Marcin Padamczyk, Maciéj Woźniak i Adam Olszak ze wsi Wolicy w powiecie warszawskim, przedstawili: pierwszy klacz kasztanowatą, drugi wałacha brudno-kasztanowatego, a trzeci wałacha skaro-gniadego, własnego chowu. (Dokończenie nastąpi.)

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

WEŁNA.

Leeds 17 Stycznia. — Pokup na wełnę zagraniczną w ostatnim tygodniu był nieco ograniczony i zbyt gorące nadzieje niektórych, że początek bieżącego roku sprowadzi z sobą wielką reakcję, dotychczas nie urzeczywistniają się. Targi sukna w naszych giełdach sukiennych były w ostatnim tygodniu mniéj więcéj takie same, jak w upłynionym miesiącu. Okazało się jednak nieco więcéj pokupu na średnie i lichsze gatunki sukien, w ogóle jednak przedana ilość nie wiele się powiększyła. Ceny są stałe, a zapasy w rękach handlarzy, nie przechodzą zwykłéj ilości w téj porze roku.

ZBOŻE.

Gdańsk 21 Stycznia. — Na targu naszym panuje nadzwyczajna cisza, i nie widać najmniejszéj chęci kupna, tak że nawet przy nader szczupłych dowozach trudno jest cokolwiek przedać. Na targ giełdowy nic przybyć niemoże, ponieważ niema spławu na wiśle. Na targu lądowym płacono pszenicę 42—57 srgr., żyto 25—34 srgr., jęczmień 18—25 srgr., owies 16—18 srgr. za szefel.

Szczecin 23 Stycznia. — Pszenica na onegdajszym targu znowu nieco wyżéj była płaconą, i na gruncie znowu więcéj nieco żądają, za żółtą liczy się 45, za białą 50 tal., ale na te ceny nie ma wcale chętnych kupujących. Żyto na miejscu bez zmiany 35—37 talarów podług gatunku.

Londyn 24 Stycznia. — Znowu upłynął tydzień bez mrozu, Styczeń kończy się, a my niemożemy prawie powiedzieć, że dotychczas mieliśmy zimę, wzrost trawy nie został zatamowany, łąki ciągle jeszcze są zielone i dają paszę dla bydła, co z uwagi na szczupły zbiór siana jest bardzo pomyślną okolicznością. Wiadomości o stanie pszenicy na polu są w ogóle bardzo pomyślne, tylko obawiają się niektórzy, że przedwczesny wzrost tego zasiewu może wypaść późniéj na jego szkodę, jeśliby wiosna była zimną i niepogodną.

Reakcja jaka w ostatni poniedziałek objawiła się w targu pszenicy w Marklane, wywarła cisnący wpływ na ten artykuł w całem królestwie, na wielu targach ceny spadły o 1—2 szyl., w wolnéj zagranicznéj pszenicy odbyt był bardzo ograniczony, ale posiadacze trzymali się silnie, i kto koniecznie potrzebował kupić, musiał zapłacić ceny poniedziałkowe. Odbyt w pszenicy pod kluczem, jest tak mało znaczący, że niemożna podać żadnych stanowczych notowań.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 3 Lutego 1843.		żądają R.s	k.	dają R.s	k.
1. WEXLE.					
Berlin 100 talarów	2 M.	93	67	93	45
Gdańsk 100 talarów	2 M.	93	30	93	—
Hamburg 300 m. k.	2 M.	142	35	141	90
Londyn fun. sterlin.	3 M.	6	49	6	45
Lipsk 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
Moskwa 100 rub. sreb.	1 M.	100	—	99	66
Petersburg ditto	1 M.	100	—	99	75
Paryż 300 franków	2 M.	75	90	75	60
Wiedeń 150 zł. reńskich	2 M.	98	25	—	—
Wrocław 100 talarów	2 M.	93	60	—	—
2. MONETY.					
Rossyjskie Imperjały		—	—	5	16
Holend. dukaty nowe		—	—	—	—
ditto stare ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Rossyjskie assygnaty		—	—	—	—
Austrjackie bilety bankowe za 150 złr.		—	—	—	—
3. PAPIERY.					
Listy zastawne białe, daw. bez kup. (*)					
ditto ditto nowe		15	—	—	—
Obligi skarbowe na zł. 1000		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe na zł. 500		—	—	—	—

Wartość kuponu kop. 6 1/3.

SREDNIA CENA ZYWNOSCI.

Na ostatnich targach Warszawskich i Pragskich płacono za korzec żyta rubli sr. 1 kop. 63 (złp. 10 gro. 26); pszenicy r. s. 2 k. 75 (złp. 18 gr. 10); jęczmienia r. sr. 1 kop. 65 (zł. 11 gr. —) owsa rub. sr. 1 kop. 17 (złp. 7 gro. 24); mąki pszennéj przedniéj r. sr. 4 ko. 35 (złp. 29 gr. —), ordynarnéj 6 ćwierci r. s. 3 k. 78 (złp 25 gro. 6), żytniéj pytlo. r. s. 2 k. 10 (złp. 14 gr. —), gryczanéj korzec r. sr. 2 k. 17 (złp. 14 gr. 14); kaszy gryczanéj zwyczajnéj r. 3 ko. 30 (z. 24 g. —); drobnej r. s. 7 k. — (złp. 46 gr. 20); jęczmiennéj perłowéj r. s. — k. — (zł. — gr. —) jęczm. ordynaryjnéj r. s. 2 k. 17 (złp. 14 gr. 14); — siana Centnar 100 funt. kop. 61 (złp. 4 gro. 2); słomy cent. 100-funt. kop. 31 (złp 2 gr. --); sążeń drew sosnowych r. sr. 6 k. 45 (złp 43); — wół dobry od r. s. 37 do 59; średni od r. s. 31 do 36; lichy od r. s. 21 do 31; — ciele rs. 1 k. 85 wieprz dobry od r. s. 11 do 16; średni od r. s. 8 do 10; lichy od r. s. 6 do 8; — masła funt k. 15 (gr. 30) słoniny funt k. 9 (g. 18); kartofli korzec k. 72 (zł. 4 g. 24); okowity 10téj próby garniec ko. 61 (zł 4 g. 3); szumówki 6téj próby garniec kop. 36 (złp. 2 g. 13).